

By; men selv om det kun var hensigtsmæssigt under forbigaaende extraordinaire Forhold, saa seer jeg ikke, hvorledes det ærede Udvalg har kunnet gjøre en saadan Indstilling, thi jeg savner i Committeebetænkningen saavel som i den ærede Ordførers Udtalelse al Oplysning om, hvorledes det har forvidset sig om, at disse forbigaaende extraordinaire Forhold, som i sin Tid have bevirket de omhandlede Tilskud, og som have bevirket, at der ifjor ikke blev gjort Indstilling af Udvalget om, at disse Tilskud skulde bortfalde, nu ere ophorte. Saalænge vi altsaa ikke have det for os, at det er opløst, at disse forbigaaende extraordinaire Forhold ere ophorte, saa troer jeg, at vi, selv om vi kun holde os til den af Ordføreren anerkjendte Grundsætning, maae vedblive at bevilge disse Tilskud; jeg troer, at det er saameget mere nødvendigt, at man ikke gaaer ind paa disse Indstillinger af Udvalget, som det forekommer mig, at der i dette Partie af Udvalgets Forslag er nogen Forvirring tilføiede. Udvalget siger nemlig: disse Tilskud fra Statskassen til Kommunen bør ei vedblive, men derhos siger Udvalget: saaledes bør ogsaa Tilskuddet for Dommerforn til Retsbetjentene, som jo ogsaa ere Politiautoriteter, tillige ophøre; men hvad er dette Tilskud fra Statskassen for Dommerfornet; det er en af de Udgifter, som de paagældende Communer have havt til deres Retsbetjente, og som ved Stattesammendragingsloven er bleven forandret til en Statsstat. Nu synes det dog at være en egen Maade at behandle Kommunen paa, at sige: nu svarer Kommunen directe Indtægter til sine Retsbetjente, men det er ikke en ønskelig Maade, det skal gaae over til, at Retsbetjentene skulle have Vedergæld af Statskassen, og saa skal Kommunen indbetale denne Afgift til Retsbetjentene; men naar dette saa er gennemført, saa siger Udvalget: nu er det blevet en Statsstat, altsaa er det Tilskud af Statskassen, som Retsbetjentene faae, altsaa skal det ikke længere finde Sted. Man maa vel huske paa, at den Lønning, som saaledes ydes af Statskassen til Retsbetjentene vel nu umiddelbart er et Tilskud til Retsbetjentene, men det vil falde tilbage paa Kommunen, naar den ophører, thi det er anerkjendt, og

Udvalget har ogsaa fremsat den Sætning, at Communerne skulle lønne deres Retsbetjente, men naar altsaa Retsbetjentene ikke have Tilstrækkeligt til deres Underhold, saa maa altsaa Kommunen gjøre et forøget Tilskud, altsaa vil Følgen af en saadan Omgangsmaade som den at inddrage Dommerfornet til en Statsstat, som visse har været rigtig i sin Tid, efter Udvalgets Fremgangsmaade føre til, at Udgifterne for Communerne maae forøges, thi man maa af samme Grund kunne sige, hver Gang et saadant Tilskud fra Kommunen til Retsbetjentene er converteret til at gaae gennem Statskassen, nu inddrage vi det, altsaa skal Kommunen gjøre et nyt Tilskud til Retsbetjentene, og saaledes kunde man blive ved at gaae i det Uendelige. Hvad Udvalgets Indstilling under Nr. 17 angaaer, da maa jeg være aldeles enig med den ærede Justitsminister i, at denne Tilføining ikke er ønskelig. Sagen forholder sig vel noget anderledes, efterat man har hørt, at Udvalgets Udtryk „bortfalder ved Vacance“ ikke skal forståes saa lige efter sine Ord, men at det kun er en Tilføining af, at det skulde ved ethvert Vacancetilfælde gjøres til Gjenstand for Overveelse, om Tilskuddet da bør vedblive eller ikke. Det forekommer mig nu, at det havde været rigtigere, om Udvalget havde talt tydeligere, og havde sagt hvad dets Mening var, istedetfor at komme med saadanne henfaste Deutringer, som denne „bortfalder ved Vacance,“ som seer meget smukt ud paa Papiret og synes at medføre nogen Besparelse i finantsiel Henseende, men som i Virkeligheden, som ogsaa af den ærede Ordfører for Udvalget erkjendes, ikke ere saa lige meente. Men selv om nu denne Tilføining blev redigeret paa en saadan Maade, at den ligefrem sagde hvad Meningen var, saa kunde jeg dog heller ikke troe, at den var rigtig, og jeg maa derfor fraraade den; men jeg troer, at denne Indstilling fra Udvalget vil indeholde en særdeles Opfordring for den høitærede Justitsminister til snarest muligt at lade udarbejde Forslag til en fast Gagering for Retsbetjente. Jeg troer, at det er en Sag, som ikke bør afvente Omorganisationen af Retspleien i det Hele, thi med hvor stor Iver man end kunde ønske et Forslag fremmet om den nye Retsord-